

BESTUURLIJKE INLICHTING

Vonnisnummer 2018/ 2361
Rolnummer 15G036928
Systeemnummer 15RG36928
Repertoriumnummer
Notitienummer parket GE.66.LS.562/15
Datum van uitspraak 4 september 2018
Naam beklaagden 1. 2. 3. 4.

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. _____, landbouwer, geboren te _____
op _____, wonende te _____
2. _____, ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel te _____ ;
3. _____, ondernemingsnummer _____
met maatschappelijke zetel te _____ ;

beklaagd van:

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op de percelen gelegen te _____, kadastraal
gekend als _____, eigendom van _____
_____ , geboren te _____ op _____, wonende te _____
;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie
- b) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald

in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 23.06.2013 afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente _____

de eerste, de tweede en de derde

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

1.te hebben afgeweken van de vergunde zij- en nokhoogte van de paardenfokkerij, namelijk bij de constructie van het voorste dakvlak een nokhoogte van 10,56 m te hebben voorzien waar 10,1 m vergund was en de kroonlijsthoogte achteraan te hebben opgetrokken tot 5,5 m waar 4,6 m vergund was

2.de vergunde binnenopleerpiste te hebben uitgebreid van 34,90 m bij 19,62 m naar 34,65 m bij 25,08 m, met inname van de ruimte voorzien voor het overdekt open afdak en de mestopslag, waardoor de aan de achterzijde van het gebouw oorspronkelijk voorziene afgescheiden bergruimte niet werd uitgevoerd

de eerste en de tweede

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

3.de op het gelijkvloers voorziene bureelruimte, sas en binnentrap niet te hebben uitgevoerd als vergund, maar een open opslagruimte zonder onderverdelingen te hebben gecreëerd

4.als toegang tot de verdiepingsruimte een buitentrap te hebben gecreëerd aan de rechterzijgevel; in deze gevel op de verdieping een bijkomende toegangsdeur te hebben gecreëerd

5.in de linkerzijgevel een poortopening van 3,80 m bij 4,28 m te hebben voorzien

6.het materiaalgebruik van de poorten te hebben gewijzigd van donkerbruine alu tint naar een grijze kleur; de topgevels te hebben uitgevoerd in vezelcement sidings met houtstructuur van grijze tint i.p.v. natuurhout

de eerste

7.de buitenopleerpiste te hebben opgesteld als jumping

8.de verdiepingsruimte te hebben ingericht als cafetaria

te) in de periode van 01.09.2013 tot 02.09.2015

de tweede en de derde

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de tweede als aannemer en de derde als architect

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

en de aanvullende dagvaarding

1. _____, zelfstandige, geboren te _____,
op _____, wonende te _____;
(reeds gedagvaard)
2. _____, ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel te _____; (reeds
gedagvaard)
3. _____, ondernemingsnummer _____,
met maatschappelijke zetel te _____;
(reeds gedagvaard)
4. _____, ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel te _____

beklaagd van:

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op de percelen gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____, wonende te _____;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie
- b) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald

in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 23.06.2013 afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente

de eerste, de tweede, de derde **en de vierde**

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

1. te hebben afgeweken van de vergunde zij- en nokhoogte van de paardenfokkerij, namelijk bij de constructie van het voorste dakvlak een nokhoogte van 10,56 m te hebben voorzien waar 10,1 m vergund was en de kroonlijsthoogte achteraan te hebben opgetrokken tot 5,5 m waar 4,6 m vergund was

2. de vergunde binnenopleerpiste te hebben uitgebreid van 34,90 m bij 19,62 m naar 34,65 m bij 25,08 m, met inname van de ruimte voorzien voor het overdekt open afdak en de mestopslag, waardoor de aan de achterzijde van het gebouw oorspronkelijk voorziene afgescheiden bergruimte niet werd uitgevoerd

de eerste, de tweede en de vierde

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

3.de op het gelijkvloers voorziene bureelruimte, sas en binnentrap niet te hebben uitgevoerd als vergund, maar een open opslagruimte zonder onderverdelingen te hebben gecreëerd

4.als toegang tot de verdiepingsruimte een buitentrap te hebben gecreëerd aan de rechterzijgevel; in deze gevel op de verdieping een bijkomende toegangsdeur te hebben gecreëerd

5.in de linkerzijgevel een poortopening van 3,80 m bij 4,28 m te hebben voorzien

6.het materiaalgebruik van de poorten te hebben gewijzigd van donkerbruine alu tint naar een grijze kleur; de topgevels te hebben uitgevoerd in vezelcement sidings met houtstructuur van grijze tint i.p.v. natuurhout

de eerste

7.de buitenopleerpiste te hebben opgesteld als jumping

8.de verdiepingsruimte te hebben ingericht als cafetaria

te **in de periode van 01.09.2013 tot 02.09.2015**

de tweede, de derde en de vierde

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de **tweede en de vierde** als aannemer en de derde als architect

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De eerste, tweede en derde beklagde werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 7 november 2017.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 6 februari 2018 met het oog op controle van het voorgehouden herstel. Er werden eveneens conclusietermijnen bepaald.

Met een aanvullende dagvaarding werd de vierde beklagde gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 6 februari 2018. De behandeling van de zaak werd opnieuw uitgesteld en er werden nieuwe conclusietermijnen bepaald.

Op de terechtzitting van 17 april 2018 werd de zaak behandeld maar de afhandeling van de zaak werd vastgesteld op 5 juni 2018 om het openbaar ministerie toe te laten een strafregister van de vierde beklagde aan het dossier toe te voegen en om de beklagden toe te laten een factuur van de derde beklagde over te leggen.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door J. Ostyn, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklagde bijgestaan door meester F. Coryn, advocaat te Gent, Fortlaan 77;

- het verweer van de tweede beklaagde, vertegenwoordigd door meester K. Van De Sijpe in de plaats van meester P. Heirman, beiden advocaat te Gent, Keizersvest 169;
- het verweer van de derde beklaagde, vertegenwoordigd door meester S. Vanbesien in de plaats van meester W. De Cuyper, beiden advocaat te Sint-Niklaas, Vijstraten 57;
- het verweer van de vierde beklaagde, vertegenwoordigd door meester K. Van De Sijpe in de plaats van meester P. Heirman, beiden advocaat te Gent, Keizersvest 169;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de door de eerste en vierde beklaagde gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling.

STRAFECHTELIJK

Feiten

4. is eigenaar van een landbouwbedrijf te dat volgens het gewestplan : (Koninklijk Besluit 24 februari 1977) in agrarisch landschappelijk waardevol gebied ligt.

Op 24 juni 2013 kreeg hij een stedenbouwkundige vergunning voor het afbreken van bestaande stallen en het bouwen van een nieuwe constructie, een buitenpiste en een afsluiting ten behoeve van een paardenfokkerij.

Op 25 augustus 2014 weigerde het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning voor het bijbouwen van een bergloods en het regulariseren van de zij- en nokhoogte van de 'bestaande' paardenfokkerij. Bij het plaatsbezoek door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar bleek dat de ingediende plannen geenszins de reële bestaande of de te vergunnen toestand juist weergaven.

Het hoger beroep tegen deze weigering werd verworpen door de bestendige deputatie op 25 augustus 2014.

Op 4 februari 2015 stelde de lokale politie een proces-verbaal op wegens diverse stedenbouwkundige inbreuken.

Op 23 september 2015 weigerde het college van burgemeester en schepenen andermaal een regularisatievergunning. De aanvraag betrof een afgezwakte vorm van de eerdere aanvraag. Op 2 september 2015 had de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar andermaal vastgesteld dat de voorgelegde plannen geenszins de juiste feitelijke en/of te regulariseren situatie weergaven.

5. Op 5 maart 2015 verklaarde : 'Ik ben alleen de eigenaar van de gronden waarop de werken werden uitgevoerd. Ik ben ook de opdrachtgever/bouwheer voor de werken. Er is geen patrimoniumvennootschap.

De werken werden aangevat in september-oktober 2013. Deze werken duurden ongeveer 1 jaar. De architect die toezicht hield op de werken betreft , gevestigd te . De aannemer die de werken uitvoerde betreft , gevestigd te . Deze firma voerde alle werken uit

Inzake de vermeende inbreuken kan ik het volgende zeggen :

Wat de zij- en nokhoogte betreft. Deze is verplaatst naar het midden van de rij piste, maar is niet hoger dan voorzien op het plan.

Wat het bijbouwen van de bergloods betreft. Deze is nog niet gebouwd.

Het verdiep in de loods was voorzien in de vergunde plannen. Enkel de brandtrap is bijgeplaatst en was niet voorzien in het plan.

Het beplantingsplan is gestart maar nog niet volledig uitgevoerd gezien er nog werken moeten gebeuren.

Wat de verharding van de toegangsweg betreft. Deze lag er al toen ik het aankocht en bij mijn weten al meer dan 30 jaar. In mijn opdracht zijn geen verhardingswerken aan de toegangsweg uitgevoerd.

De reden waarom de verleende vergunning niet is gevolgd heeft te maken met de verlichting in de piste. Als de verlichtingskoepel in het midden van de rijhal zat moest er veel minder kunstlicht gebruikt worden. De brandtrap is een bijkomende veiligheid.

Alles is gebeurd binnen dezelfde vergunde oppervlakte.

Er zal een nieuwe regularisatieaanvraag worden ingediend. Dit zal vermoedelijk eerstdaags gebeuren. De eerdere aanvraag tot regularisatie werd niet afgekeurd omwille van een beoordeling ten gronde maar omwille van administratieve redenen (namelijk onduidelijkheid bij de regularisatieaanvraag en de nieuwe aanvraag voor de loods).'

6. De architect, , verklaarde op 11 januari 2016: 'Ik ben zaakvoerder van het architectenkantoor . Ik werd gecontacteerd door , voor het tekenen van de plannen voor het bouwen van een piste en paardenboxen voor een

paardenfokkerij. Ik heb de plannen getekend, de aanvraag ingediend. Ik werd echter niet meer ingelicht van het begin van de werken, noch werd ik gevraagd om toezicht te houden op de werken.

Ik weet dat de werken uitgevoerd zijn door het bouwbedrijf

Ik heb dan een hele tijd niets meer van [redacted] genoord. Op een gegeven moment neemt [redacted] contact op met mij en vraagt mij om een regularisatieaanvraag in te dienen voor de zij- en nokhoogte.

De piste is binnen de grenzen van de vergunde oppervlakte gebleven alleen is de nok verschoven en verhoogd (+/- 40 cm) ten opzichte van het origineel plan.

Verder heeft hij de indeling van het gebouw veranderd tenopzichte van het origineel plan. In plaats van bureau 's heeft hij een cafetaria gemaakt.

Na het indienen van de regularisatie heb ik niets meer vernomen van [redacted]

Ik heb voor deze regularisatie een factuur opgemaakt. Deze is echter tot op heden nog steeds onbetaald gebleven.

Na contact met de gemeente over dit dossier heb ik vernomen dat de regularisatieaanvraag geweigerd werd.

Ik ben niet op de hoogte of hij een nieuwe aanvraag ingediend heeft noch of hij beroep aangetekend heeft.

Ik bezorg u een kopie van de facturen die ik opgemaakt heb voor mijn prestaties in dit dossier.

Uit het misdrijf heb ik geen vermogensvoordelen gehaald.'

7. De aannemer, [redacted], verklaarde op 2 september 2016: 'Mijn vader

[redacted] is gedelegeerd bestuurder van de firma

Ikzelf ben zaakvoerder en behartig in feite de zaken.

Wat betreft de bouw aldaar: [redacted] heeft de verkoop van de bouw geregeld. Wij moesten volgende werken uitvoeren:

- ruwbouw van de hangar (staalconstructie, muren en dak)

- muren van de boxen en voorwanden

- gewelven voor een deel van de eerste verdieping + trap.

Bij opstart van de werken bleek de koepel niet echt op de juiste plaats te zitten. Hij was voorzien voor het midden van het gebouw, terwijl hij eigenlijk in het midden van de piste moest zitten. De architect zei dat het geen probleem zou opleveren om dit te wijzigen.

Wij hebben dan in die zin de werken uitgevoerd. Wij hadden wel een nieuw uitvoeringsplan opgemaakt. Wij hebben niet meer nagevraagd of de vergunning dan in orde gekomen was. Wij hebben dus ons uitvoeringsplan gevolgd voor de bouw.

Wat betreft de rest van de binneninrichting: daar hebben we eigenlijk niets mee te maken. Wel werd de trap op vraag van de klant nog verplaatst. Dat was eigenlijk geen ingrijpende maatregel. Op vraag van de klant werd door ons een brandtrap geplaatst naar de eerste verdieping.

Ik wens nog te vermelden dat de nokhoogte gelijk gebleven is, maar de lichtstraat zorgt ervoor dat het totaal iets hoger is.

Er werd ook nog een muur verplaatst. Ter hoogte van het afdak werd een binnenmuur verplaatst en werd een buitenmuur, zodat de ruimte onder het afdak eigenlijk binnenruimte werd. Dit gebeurde op vraag van de klant, en werd op het uitvoeringsplan geplaatst en zou ook door de architect via regularisatie aangevraagd worden.

De architect dacht duidelijk dat de wijzigingen zouden goedgekeurd worden. Wij hebben de werken verder uitgevoerd onder druk van de klant.

De werken werden uitgevoerd onder vorm van een BVBA.'

8. Op 23 januari 2017 weigerde het college van burgemeester en schepenen andermaal een regularisatievergunning.

Op 11 mei 2017 verieende de bestendige deputatie een regularisatievergunning onder de voorwaarden dat de site nooit mag evolueren naar een recreatieve manege, de verdieping geen cafétaria of feestzaal mag worden, de steenslagverharding enkel kan dien voor opslag van voer en de uitvoering en instandhouding van het landschapsintegratieplan.

Beoordeling

9. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

10. De tweede beklagde, _____, werd ten onrechte gedagvaard. Zij heeft met de zaak, zoals het openbaar ministerie zelf ook aangaf, niets te maken en dient te worden ontslaan van rechtsvervolging.

11. De vaststellingen en de foto's in het dossier spreken voor zich.

De eerste beklagde was de opdrachtgever. Hij heeft doelbewust de stedenbouwkundige vergunning niet nageleefd. Hetzelfde geldt voor de aannemer. Zowel uit de vaststelling van de gemeentelijk stedenbouwkundig

ambtenaar als uit de verklaring van de aannemer zelf blijkt dat er werd gewerkt met valse plannen. Er werden immers andere uitvoeringsplannen gemaakt dan de vergunde plannen. En dat wist de aannemer.

Dat de architect niet bij de bouwmisdrijven betrokken was wordt tegengesproken door de bovenstaande verklaring van zowel de bouwheer als de aannemer.

De architect moet waken over het naleven van de wettelijke en reglementaire bepalingen die van toepassing zijn op de hem toevertrouwde opdracht.

De architect die door de bouwheer van zijn controletaak wordt ontheven zonder dat hij de verzekering heeft dat een andere architect, ingeschreven op een tableau of op een lijst van stagiairs, met de controle belast is, zal de vergunnende overheid hiervan in kennis stellen, evenals de betrokken aannemer(s) en zijn provinciale Raad. Deze verplichtingen beogen zowel de veiligheid als het naleven van de regels.

De beklaagde had een einde kunnen/moeten stellen aan de samenwerking wanneer hij vaststelde dat er belangrijke afwijkingen waren van de goedgekeurde bouwplannen. Hij had de overheid moeten inlichten maar heeft dat niet gedaan, er op speculerend dat er toch zou geregulariseerd worden. Op die manier heeft hij doelbewust en in zijn eigen voordeel meegewerkt aan het plegen van de bouwmisdrijven.

De telastleggingen zijn bewezen.

De verzwarende omstandigheid in hoofde van de derde en vierde beklaagde is eveneens bewezen. Zij zijn immers architect en aannemer.

12. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschappen of zijn voor hun rekening gepleegd.

Straf

13. De bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van elk van de beklaagden de uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

14. Krachtens artikel 6.2.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

15. Het openbaar ministerie vorderde een geldboete van 1.500 euro voor de eerste beklaagde en 2.000 euro voor de derde en vierde beklaagde. Voor de tweede beklaagde vorderde het de vrijspraak.

16. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

17. De beklaagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

Door het gebruik van het perceel naar eigen inzicht hebben de beklaagden langdurig reële schade toegebracht aan de ruimtelijke ordening.

Het was duidelijk de bedoeling een onvergunbare, want in strijd met de planvoorschriften, recreatieve manege op te richten en geen landbouwbedrijf/paardenfokkerij. De foto's in het dossier spreken boekdelen.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet

worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De beklaagden handelden ook uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouw misdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen en dat éénmaal opgericht de illegale constructies wel geregulariseerd en minstens niet zullen afgebroken worden.

Om die redenen wordt ook geen opschorting van de uitspraak van veroordeling verleend.

De straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

De eerste beklagde werd reeds in 2008 door het hof van beroep te Gent veroordeeld tot een geldboete van 2.000 euro wegens analoge feiten die hij pleegde met dezelfde *'bedoeling de overheid voor voldongen feiten te plaatsen'* (arrest 18 januari 2008, p.5). Hij heeft daaruit geen lessen getrokken. Om die reden wordt nu een gevangenisstraf met uitstel en een geldboete opgelegd.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Bij het bepalen van de boetes houdt de rechtbank ook rekening met de financiële draagkracht van de beklaagden en de omvang van de inbreuken.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

18. Op 19 oktober 2015 vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel door aanpassingswerken naar de vergunde situatie.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde het herstel te doen uitvoeren binnen 1 jaar en dit onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 19 november 2015 een positief advies.

19. Op 18 januari 2018 voerde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een controle ter plaatse uit en stelde vast dat de plaats voldeed aan de regularisatievergunning en dat er geen tekenen meer waren van een gebruik als recreatieve manege. De herstellvordering was zonder voorwerp.

KOSTEN en BIJDRAGEN

20. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

21. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

22. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

23. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

24. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 40, 41, 41bis, 66, 100 Strafwetboek;
aisook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak

STRAFRECHTELIJK

Spreekt vrij voor de telastleggingen A.1 tot en met A.6.

Veroordeelt | voor de hierboven
bewezen verklaarde telastleggingen A.1 tot en met A.8 samen tot een
gevangenisstraf van 4 maanden en tot een geldboete van 5.000 euro,
vermeerderd met 50 opdecimen tot 30.000 euro of een vervangende
gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis wat betreft de
gevangenisstraf van 4 maanden, en dit voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt _____ tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionële Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

KOSTEN

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 327,34 euro.

Laat de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat, begroot op 28,46 euro.

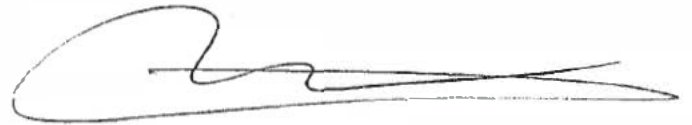
BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op 4 september 2018, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Jasmien Ostyn, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe